

25 april 2011 Remco: (mijn haar wordt geknipt met een hegge-schaar en een bloempot)
We zitten heerlijk in ons appartement en worden rustig wakker om 07.00uur. Geen verplichtingen vandaag, gewoon lekker rustig aan. Ilja maakt het ontbijt klaar en we zitten in de ochtend zon, op ons terras te genieten van ons zelf gemaakte ontbijt. Het begint al snel warm te worden, we kunnen wel naar het strand gaan. Ik wil even snel mijn boek uitlezen (stieg Larsson, mannen die vrouwen haten) wat een geweldig boek is dit zeg, een aanrader voor iedereen. Inmiddels is Ilja hem nu ook aan het lezen, let wel, als je eraan begint moet je hem uitlezen. Stieg heeft nog 2 boeken geschreven die ik op dit moment maar niet ga lezen, anders gaat het ten koste van mijn leren. We wandelen naar het strand (5 minuten) wat niet zo moeilijk is op dit eiland. Het eiland is een lange strook van een paar honderd meter breed en aan beide zijden stranden. Er is een echt strandje waar iedereen naartoe gaat, net als wij. De andere stranden zijn privé bezit. Het is aan het einde van het eiland en in het puntje staat een grote strand tent van hout met een rieten dak. We vinden een mooi plekje en installeren ons in het zand tegen een gevallen boomstam. Ilja begint aan het boek van Stieg en ik kijk wat om mij heen. Wat kunnen die vrouwen een lawaai maken zeg, praten kunnen ze niet wel schreeuwen. Dan gaat de muziek aan in de bar dus beginnen die vrouwen nog harder te schreeuwen. Ze kunnen beter lekker gaan dansen en die heupen laten schudden. We zijn het zat en krijgen trek, we doen wat inkopen en eten heerlijk in onze hut. Nu moeten wij ook nog even naar de kapper en verder op gaat er een open om 15.00uur (het is feest Pasen) Bij de kapper ben ik het eerste slachtoffer, Ilja kijkt het liefst even hoe de dame knipt. Ze pakt een bloem pot een hegge schaar en begint te knippen. Ze doet alles met een schaar, wist ik veel dat het beter is om een groot gedeelte te scheren. Ze knipt en knipt, na haar knip kunst adviseer ik Ilja om hier niet te gaan zitten. We betalen voor 1 en lopen terug naar onze hut. Mijn haar is zo geknipt lijkt wel of de ratten eraan gegeten hebben. Het ziet er niet uit, te kort, te scheef en te veel happen, geloof me dit is echt heel slecht geknipt. Haar groeit en ik kan een pet dragen, ook al kan dat wel een week duren voordat het een beetje langer is en misschien in model.

26 April 2011 Remco:

Vandaag lekker opstaan op een normale tijd, ontbijtje klaar maken en lekker duiken. Op de duikschool staat Jay ons al op te wachten, de spullen worden gepakt en kunnen vertrekken. We gaan met de grote boot, gelukkig met deze golven. Het 1e stuk is zeer goed te doen, totdat we op de duik stek komen. De golven zijn erg hoog en de boot klettert tegen de golven aan. Mijn buurman schrikt erg van dit geweld en had dit nog nooit meegemaakt. Lijkwit zit hij naast mij, maar hij trekt al snel bij. We springen in het water en moeten direct afdalen, vanwege het gevaar met de golven. Eenmaal beneden heb je er geen last van. We duiken in Hol chan en beleven het onderwater leven weer als een mooie ervaring. Mooi koraal, veel vis, goed zicht en een rustige duik, totdat we boven komen.

De boot gaat flink heen en weer en je moet je kans afwachten om in de boot te stappen.

Gelukkig hebben we het weer gered, we varen naar een rustig gedeelte om even uit te rusten en wat fruit te eten. Onze 2e duik gaat hetzelfde grote golven slaan tegen de boot en hup daar liggen we weer.

Ook deze duik in weer een bijzondere duik en we komen er weer heelhuids vandaan. De groep

waar we mee duiken, zijn allemaal goede duikers dat maakt je duik een stuk makkelijker. Beter dan vinnen in je gezicht, vinnen die het koraal naar de maan brengen en noem maar op. Na deze 2 duiken varen we weer terug, morgen gaan we weer duiken dus onze spullen worden netjes apart gelegd. Morgen gaan we naar de Blue Hole en varen we om 05.30 uur uit. Het is inmiddels lunch tijd geworden. We doen wat boodschappen en nodigen Jay uit om bij ons te eten. Zij is chef kok, dus zoekt de ingrediënten uit en ik maak het, dat stil zitten is toch niets voor mij. Zo zitten we aan de crème kippen soep, tonijnsalade, warme broodjes en wat fruit. We genieten nog even na en Jay vertrekt naar haar eigen hotel. Ze wilden ook vanavond nog gezellig bij ons eten maar daar hebben we geen zin en tijd voor. Tenslotte moeten we nog hard leren en lopen we al weer iets achter, was ons excuus. Eigenlijk wilden wij gezellig samen zijn en lekker vroeg naar bed, morgen tenslotte weeg vroeg op.

27 april 2011 Remco: We staan erg vroeg op, even snel iets eten en als het goed is krijgen we eten op de boot. We komen op de duikschool aan en er staat een ontbijt klaar met brood koffie en wat fruit. We hadden dus niets hoeven te eten, maakt het uit, we vallen gewoon weer aan. We vertrekken weer met de grote boot, gelukkig want met deze weersomstandigheden is het niet prettig om met de kleine boot te varen. Na 10 minuten beginnen de golven, en ze worden hoger en langer. We moeten we de kapitein een groot compliment geven, want sturen kan hij wel. Hij vaart netjes met en door de golven heen, het blijft ruw, maar met zijn stuur kunsten komen wij er redelijk van af. Wij hadden al ervaring met de golven van de vorige duiken, de mensen die dat niet hadden schokken toch wel even en wisten niet hoe ze zich vast moesten houden. We varen 2 uur lang in deze barre omstandigheden, dit was een van de redenen om niet naar de blue hole te gaan, maar goed de blue hole is one's in a lifetime. We varen richting de blue hole en zien inderdaad een gat met blauw water erom heen. Een eiland dat ooit door een natuur verschijnsel verdwenen is. We varen de blue hole in en de boot wordt aan de rand vast gemaakt. We krijgen een briefing en je ziet iedereen een beetje nerveus worden. Het is best een spannende duik, je gaat in een paar minuten naar 40 meter voor een paar minuten. Wij zijn nog nooit zo diep geweest dus ook voor ons was het best spannend. Op deze diepte kan je stikstof narcose krijgen, je wordt traag en je weet niet meer precies wat je doet. Je kan lollig worden en een beetje spacen, ook dat wordt nog even aan boord verteld. Wat kan je eraan doen, goed op elkaar letten, zodra er een gaat spacen, een paar meter omhoog en zorgen dat je weer normaal doet. Je kan op deze hoogte blijven, of na een paar minuten weer terug gaan. Daar gaan we dan, met een koprol vallen we in het water. Wij blijven dicht bij elkaar en de Divemaster neemt een spurt naar beneden. Achter ons is nog een divemaster om de rest in de gaten te houden. Deze DM gaat als laatste en houdt iedereen goed in de gaten, wat erg goed is geregeld. De 1e DM zit al op 30 meter wij volgen hem snel net als de rest van de groep. De weg naar beneden is mooi en duister, de 1e 15 meter is licht, dan komen we langs een wand met mooi koraal. Op 30 meter eindigt deze wand en zien we een tunnel waar we ingaan, het is een soort open tunnel met een plafond bekleed met stalactieten. Het zicht is goed, maar ook een beetje donker, nu zitten we op 40 meter. Als je last zou hebben van stikstof narcose moet het nu zijn. Wij kijken elkaar aan en geven het oke teken, al snel reageren we naar elkaar dus dat is goed. Ik zie een bull shark zwemmen en zet snel mijn camera aan, dus mijn reactie vermogen is ook goed. Wij hebben geen last van SN. Net als de rest van de groep. Ik zag we een dame die erg diep ging, nog een stuk dieper dan wij, maar ze zag iets speciaals vertelde ze

later aan boord. Na 35 minuten was de duik al afgelopen, maar het was een mooie duik en ook best spannend. We hebben wat haaien gezien en zijn dieper geweest dan ooit. Op de boot vertellen we elkaar de stoere verhalen en zijn allemaal opgelucht dat het goed is verlopen. Daarna maken we nog 2 hele mooie duiken, rond de blue hole en varen dat rot eind weer helemaal terug. Hoe goed de kapitein ook was het blijft een hele ruwe zee, maar van deze duik hebben we zeker geen spijt.

28, 29 en 30 April: Ilja: Het is inmiddels 23 mei en nu pas kan ik dit stukje gaan schrijven. Details schieten me niet meer te binnen, ja ja ik word ook een dagje ouder. In ieder geval hebben we het mooie Caye caulker verlaten, het was een mooie tijd hier, heel relaxed en een prima accommodatie. We hebben een stop gemaakt in Belize city waar we overnacht hebben bij ene Luis. De naam van het hostel is me even ontschoten. We werden heel hartelijk ontvangen en de kamer was echt riant. Het bed was nog groter dan ons eigen bed thuis!!! Er was airco, een TV en buitengewoon goed internet. Hetgeen we nodig hadden want we moesten ons online examen nog doen. Dit betekende dat we zowat de hele dag op de kamer hebben doorgebracht. We kregen lunch en ontbijt op de kamer geserveerd. Die avond besloten we op het terras te gaan eten, even lekker luchten. Daar ontmoeten we een bijzonder persoon. We zijn er nog niet uit of het een man of een vrouw was!?! Het had in ieder geval een groot deel van de wereld gezien vanwege werk (financiele wereld) en begon met ons een zware discussie over intelligentie van vroegere beschavingen. Na een uur waren wij het zat en beeindigden de discussie op discrete manier (hopen we).

Het was een persoon met mannelijke stem, halve borsten en in vrouwenkleding. Ach ja, er lopen wel meer wonderlijke mensen rond op deze aardbol.

De volgende ochtend kregen we een ontbijt waar je U tegen mocht zeggen en volgens Luis was dat nodig als je ging reizen. Met een grote Jeep bracht hij ons naar het vliegveld. Het was een fantastische gastheer!!

Vandaag vliegen we naar Honduras terug, naar san Pedro Sula, met een tussenstop in Salvador van 6 uur. Kunnen we mooi even salvador gaan verkennen dachten we. Helaas bleek het vliegveld een heel eind van de stad af te liggen en was het niet de moeite waard om naar buiten te gaan. Dus moesten we ons 6 uur op het vliegveld maar vermaken. Beetje internetten, beetje shoppen en eten. Die avond kwamen we laat aan in San Pedro waar we opgehaald werden vanaf het vliegveld door iemand van ons hostel. Dit is verstandig omdat San Pedro een gevaarlijke stad is. We hebben og geen diner gehad maar om nu om 22.00 uur nog even naar een restaurant te gaan is ook geen optie in deze stad. Het wordt dus een zak spekkies en wat koekjes. De volgende ochtend hadden we een taxi naar het busstation besteld. Omdat we deze gratis hadden bij onze reservatie moesten we met een stel Irakezen in een taxi gepropt worden.

Zij waren al laat voor hun vlucht en zaten niet op ons te wachten en wij hadden de taxi besteld en wilden lekker zitten. Noodgewongen zaten we dus met elkaar opgescheept. Gelukkig was het maar een kwartiertje rijden. Op het busstation vonden we al snel een bus naar La Ceiba, een tussenstop naar Roatan. Hier kwamen we ruim 4 uur later aan. We hadden nog geen hotel maar wel wat uitgepikt uit de reisgids. Het geheel zag er een beetje shebby uit en we mochten de kamer ook niet zien voordat we een keuze hadden gemaakt. We waren moe en besloten toch maar te blijven. We moesten ook nog eens gelijk betalen. Nou dat beloofd veel!!

Caye caulker vervolg

Geschreven door Remco & Ilja
maandag 23 mei 2011 18:25 -

Uiteindelijk bleek de kamer aan die verwachtingen te voldoen, ach wat kan je ook verwachten voor 15 euro's. En heb ik voor het eerst mijn linnen slaapzak gebruikt om niet in het vieze beddegoed te hoeven liggen. Ik moest ook nog even naar de kapper. De komende 3 weken zal ik daar geen tijd voor hebben dacht ik. Naast het hotel zat een kapper. We lopen naar binnen en worden vriendelijk begroet door een halve travestiet en zijn medewerkers. Ik besluit toch maar te blijven en zeg een klein schietgebedje vooraf. Eerst mijn haar maar kleuren want de uitgroei is inmiddels al flink zichtbaar. Terwijl ik in de folies zit probeert de travo nog een beetje orde te scheppen in het bloempotkapsel van Remco. Het wordt nog korter maar in ieder geval is het nu wat rechter. Daarna word ik onderhanden genomen en met veel poeha wordt de schaar zo hier en daar in mijn haar gezet. Ik heb niet het idee dat er een model wordt geknipt maar het is in ieder geval weer wat korter. Na nog wat aanwijzingen hier en daar ziet het in ieder geval ooglijk uit. Mijn kapper thuis zal zich wel rot lachen.

Het hele gedoe neemt zeker 2 uur in beslag en we keken onze ogen uit naar de dikke laag make-up die bij de travo werd aangebracht en de paardestaart die in model werd gebracht. Over wonderlijke mensen gesproken. Die avond durven we niet laat op straat dus werd het een snelle pizza bij de pizzahut om de hoek.

{jcomments on}